

ה ז ק ו ר

**הצצה לשגרת
בית ספרנו
עריכה: שרון לוי-מיכאלוביץ'**

גיליון מס' 3
מרץ 2017

עמוד 1

מורה דרך

למי קראת הר הזבל?

לפני כשבועיים שכבת ד' יצאה לטיול ב'חירייה'. במהלך הטיול ראינו את משאיות הזבל פורקות את הפסולת שלנו וראינו את כמויות הפסולת האדירות שמעורבבות עם המון שקיות ניילון. גילינו שאותן שקיות ניילון לא מתכלות כל כך מהר ולכן, למדנו שחשוב להשתמש בכמה שפחות מהן. רק אחרי הביקור ב'חירייה' הבנו למה המציאו את חוק שקיות הניילון ואיך הוא משפיע על רשתות המזון. בנוסף, הכנו תוצרים משימוש חוזר של צמיגים, חוטים ובדים.

המדריכים במקום הראו לנו איזה חומרים אפשר עוד למחזר וגם מה אפשר להכין מהם. בסיור הראו לנו גם את מתקני הקומפוסט שתפקידם לרכז את כל הזבל האורגני והם משמשים לדישון. בהפסקת האוכל שעשינו בחירייה השתמשנו במתקנים אלו וזרקנו את שאריות האוכל ישירות אל פחי המחזור.

למדנו מהסיור ששימוש חוזר הוא בעצם לקחת אחריות על משהו שהשתמשנו בו ולהשתמש בו שוב. גם חומרים משומשים כמו פלסטיק, ברזל, נייר ועוד יכולים עם קצת מחשבה להפוך למשהו חדש.

הראל עובד וטליה מיצוניק, ד'1

יום הולדת ליצחק שלנו

החודש חגגנו יום הולדת ליצחק, שומר ביה"ס שלנו. כל תלמידי הכיתה הכינו לו ברכה אישית וכשנתנו לו את הברכות, שרו לו שירי יום הולדת. אנחנו רוצות להקדיש עוד כמה מילים מהלב לך יצחק, כי אתה דואג לנו כל כך.

מזל טוב יצחק, המון בריאות, שתחיה עד 120 שנה, שתהנה ותצליח בחיים. אנו רוצות שיהיה לך רק כיף כאן אתנו. אתה תמיד עוזר לנו כשאנחנו נפצעים או חולים. אנחנו זוכרות שכשאחת מאתנו נפלה, אתה עזרת וטיפלת כמו הורה אמיתי. אתה תמיד מטפל בנו בעדינות וברכות וזה עוזר לנו מאוד.

אוהבות,

גאיה חג'י, ליהיא שטרן וליה שמש, ג'2

ש : מה היית רוצה לשנות היום בביה"ס? ומה היית משאירה מביה"ס של פעם?

ת : הייתי רוצה להגדיל את מרחבי הלמידה ולהפכם למודולאריים, כדי לאפשר דרכי למידה מגוונות יותר. הייתי משאירה את התחושה שכולם מכירים את כולם בביה"ס. וכמובן, הייתי משאירה את העובדה שפעם ילדים כיבדו יותר את הכללים וכולם הרגישו מאד בטוחים.

ש : האם העובדה שאת מורה עוזרת או מפריעה לך כאימא?

ת : אני חושבת שלהיות מורה ולהיות אימא הם שני תפקידים בחיי משפלים אחד את השני מאוד.

ש : מה השאיפה שלך עבור שכבתך השנה?

ת : שאיפתי היא שלכל ילד יהיה מקום בטוח ללמוד בו, לצמוח בו ולהתבטא בו. אני שואפת שכל ילד וילדה יהיו "באדיס" אמיתיים (חברים טובים) בתוך בית הספר ומחוצה לו.

שרה מרטין היא המחנכת שלנו והמורה הוותיקה בבית ספרנו. ראינו אותה כדי להכיר אותה וגם כדי לשמוע איך פעם בית הספר שלנו היה כשהיא עצמה למדה כאן כתלמידה.

רומי זיידנר, עמנואל ענבר שטרית, יהלי ברגר ודניאל ליואי, שכבת ה'

ש : איך התחלת את דרכך כמורה?

ת : בתחילת דרכי למדתי הוראה, עשיתי סטאז' והייתי מורה לחינוך מיוחד.

ש : מה רצית להיות כשהיית ילדה?

ת : תמיד חלמתי להיות ווטרינרית או קונדיטורית וגם מורה.

ש : האם את נהנת בעבודתך, וממה?

ת : אני נהנת מאד בעבודתי. כל יום שונה וכל יום מבוסס על מגע ותקשורת בין מורים ותלמידים.

ש : האם החינוך שנתנו לך בביה"ס שלנו כשהיית ילדה, שונה מהחינוך של היום?

ת : כן, החינוך שקבלתי אז היה מבוסס על המורה כמקור הידע היחיד. כיום, תהליכי הלמידה וההוראה מגוונים יותר ומפתחים מימוניות ולא רק מקנים ידע. תפקיד המורה התרחב מפעם וכל מורה צריך לדעת יותר ביותר תחומים. גם הטכנולוגיה והגישה הקלה לידע אין סופי מאפשרת למורים יותר מבעבר.

ש : האם החינוך שקיבלת בבית ספרנו עזר לך בהמשך חייך?

ת : החינוך שקיבלתי פה עזר לי מאוד בחיים, כי הוא היה בנוי על ערכים ברורים שמשמשים אותי בכל תחום בחיי.

ש : האם פעם הייתה השגחה קפדנית יותר בבית הספר?

ת : להיפך, ההשגחה הייתה פחות קפדנית. לא היו מורים תורנים, לא הייתה גדר סביב לביה"ס, וסמכו עלינו להפעיל שיקול דעת.

ש : האם לדעתך חברת הילדים של פעם היא דומה לחברת הילדים של היום?

ת : לא. כיוון שהגורם המשפיע העיקרי הוא 'הטכנולוגיה'. הטכנולוגיה שינתה את נגישות הילדים לידע וגרמה לקצב חיים מהיר מאוד. היא שינתה גם את דרכי הפנייה והתקשורת של הילדים בינם לבין עצמם.

הזקור

הצצה לשגרת בית ספרנו
עריכה: שרון לוי-מיכאלוביץ'

גיליון מס' 3
מרץ 2017

עמוד 2

הולכים לאקדמיה

באחד משיעורי החינוך הלשוני עם המורה מיכל שי, נכנסנו לאתר "האקדמיה ללשון העברית" כדי להכיר את המילים שהמציא אליעזר בן יהודה. המורה מיכל שאלה אותנו אם שמנו לב שהמילה "אקדמיה" אינה בעברית. הצענו לשלוח להם אי-מייל כדי לברר את הנושא וגם כדי לצרף רעיונות בעברית לשם "האקדמיה ללשון העברית". חלק מהרעיונות שלנו היו: "המועצה ללשון העברית" ו"המוסד ללשון העברית". כעבור שבוע קיבלנו באופן מפתיע תשובה. היינו מאוד נרגשים ושמחנו שענו לנו, אך גם חשנו אכזבה שלא קיבלו את רעיונותינו.

אנחנו מאוד שמחים לגלות שיש מוסד כזה שנקרא "האקדמיה ללשון העברית". ובמיוחד שמחים ללמוד ש"האקדמיה" היא כלי מאוד שימושי להכרת השפה, ואם יש לך שאלה אתה יכול פשוט לשאול אותם וללמוד משהו חדש.

נועה רפאלי ולירוי בת גנשטיין, ה'2

האקדמיה ללשון העברית
המזכירות המדעית: שאלות ותשובות בענייני לשון
<http://Hebrew-academy.huji.ac.il>
נושא השאלה: הצעת שם לאקדמיה
שלום וברכה,
תלמידי כיתה 2 היקרים,
תודה רבה לכם מאוד על פנייתכם היפה.
אנחנו מודעים היטב לבעיה בשם המוסד שלנו. רבים שואלים אותנו על השימוש בשם שאינו עברי למוסד שעניינו עברית.
הצעות יפות והגיוניות. גם אצלנו עלתה הצעה דומה "המוסד העליון ללשון העברית", אבל בשלב זה אין כוונה לשנות את שם המוסד, בין היתר כי השם כבר הפך ל"מותג".
אעביר את ההצעות ואת הפנייה למי שמחליט בעניין זה.
בברכה ובתודה ובהערכה
רונית גדיש

לדברי תלמידי כיתות א' הנרגשים הפעילות הייתה כייפית ביותר. בחלק אחר בגינה החדשה, הקימו שכבת ג' ושכבת ב' שביל מסודר לגינה הציבורית. הם קישטו עם אבנים גדולות את השביל ועבדו קשה מאוד. נציגי המועצה הפעילו תחנות בהפסקה הגדולה והרגשנו שמחה והתרגשות רבה. זה היה יום מדהים ותודה רבה לכל הצוות המארגן.

איה שגיב ו'2 ולוראל דגמי ג'2

מבקרים בגליל ים

ביום שישי נסענו כל ביה"ס לגליל ים. כשהגענו לשם, הלכנו לביתם של סבתא וסבא של רון פישר. סבו של רון סיפר לנו על גליל ים של פעם ואכלנו בביתו את ארוחת העשר. קישטנו שקיות בד שקיבלנו מתנה בטושים צבעוניים ולאחר מכן הלכנו בשמחה לפרדס, לקטיף פומלות. כשהמשכנו ללכת בסיור בחולות הקיבוץ, הגענו לטאבון חם ונתנו לנו בצק לרדד כדי להכין פיתות.

היה כיף למרוח על הפיתה שוקולד ולאכול ביחד. כולם נהנו מאוד בקיבוץ אבל במיוחד נהננו לשמוע את הסיפורים של סבא של רון על החיים בקיבוץ כשהיו ילדים.

גאיה תבור, ליה ברזובסקי ונגה אוחיון, ב'2

תעודה, גינה ומה שביניהם

ביום שישי חולקו תעודות לכל ילדי בית הספר. כל תלמיד קיבל תעודה עם הערכה משלו. זה היה יום מרגש במיוחד, לדעת גם עבור מי שלא קיבל את התעודה הכי טובה. במהלך חלוקת התעודות שכבת ו' הפעילו את אירוע השתילה בגינה הקהילתית החדשה בהנחייתה של מור דוידאן. התלמידים שתלו כמה סוגי צמחים והמשתתפים בפעילות השתילה היו תלמידי כיתות א' הצעירים כשהם מלווים בכיתות ו' הבוגרים.

